

לא תבושי בתי! הרימי עינים
בואי בסוד בהורים צאי במחולות טוונים
ומשכי לב עשיר קהיהו בעפעפים
אולי אבנה ממנו כעיר על תלה.

והיו למשסה כל תקותי
ומיום אל יום עצמו חובותי
עוד מעט וישישו שוסי גחלותי
כמשוש חתן על כלה.

היום הזה יום שבתון הנהו
שמט כל משה יד איש ברנהו,
עבד לזה חפשי ממלוח אדונהו
לכן בו גשמתה ונגילה.

גרשון ראזענצווייג.

תבלין

לכה דודי.

(התום בראשי החרוזים שלמה הלוח).

שמור וזכור הנושים השמיעו
באו ימי השילום הנה הגיעו,
לסנות להם כספם כן הודיעו
ואני עני לשם ולתפארת ולתהלה.

לקראת שבת הנה הכינותי
מלבושי כבוד לי ולביתי,
כי לפי בגדי יעריכו אותי
סוף מעשה היה במחשבה חתלה.

מקדש מלך בניתי לי בית
כל כליו בתוכו מעצי זית
אך בלבי עלת שמיר ושית
כי מי מנושי יחמול עליהם חמלה.

התנערי מעפר לנפשי אמרתי
ולרוח היום לי דרך בחרתי,
ארהות פריץ בכל עו שמרתי
אך לא קרבה אל נפשי גאלה.

התעוררי התעוררי, לאשתי קראתי,
לבשי מחלצות היי שרתי,
למען יאמינו כי גברת את רבתי
וכבוד עשרי עליך נגלה.